

19. 5. 2003

ID: 21694

Náležitosti odvolání

I méně detailní odvolání je podáním, odpovídajícím podmínkám podle § 249 odst. 1 tr. řádu, jestliže i přes stručnost odvolání je zřejmé, který rozsudek a v jakém rozsahu je napadán a jaké konkrétní vady (procesní, skutkové, právní atd.) jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo, vytýkány.

I méně detailní odvolání je podáním, odpovídajícím podmínkám podle § 249 odst. 1 tr. řádu, jestliže i přes stručnost odvolání je zřejmé, který rozsudek a v jakém rozsahu je napadán a jaké konkrétní vady (procesní, skutkové, právní atd.) jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo, vytýkány.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 5 Tdo 835/2002, ze dne 23.10.2002)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v neveřejném zasedání o dovolání, které podal obviněný J. H., proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 24. 5. 2002, sp. zn. 1 To 56/2002, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, pod sp. zn. 28 T 13/99, tak, že podle § 265k odst. 1 tr. řádu zrušil usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 24. 5. 2002, sp. zn. 1 To 56/2002, podle § 265k odst. 2 tr. řádu zrušil také další rozhodnutí na zrušené usnesení obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo jeho zrušením, pozbyla podkladu a podle § 265l odst. 1 tr. řádu Vrchnímu soudu v Olomouci přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění :

Obviněný J. H. byl rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 7. 3. 2002, sp. zn. 28 T 13/99, uznán vinným trestným činem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle 148 odst. 1, 4 tr. zák., kterého se dopustil jednáním popsáním ve výroku o vině tohoto rozsudku a byl za to odsouzen podle § 148 odst. 4 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání 5 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, dále podle § 53 odst. 1 tr. zák. k peněžitému trestu ve výměře 1.000.000,- Kč se stanovením náhradního trestu odnětí svobody v trvání 1 rok a současně mu byl podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 tr. zák. uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu podnikatelské činnosti s předmětem činnosti koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej na dobu 5 let.

Proti citovanému rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, podal obviněný J. H. odvolání, které Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 24. 5. 2002, sp. zn. 1 To 56/2002, podle § 253 odst. 3 tr. řádu odmítl. Odvolací soud dospěl k závěru, že odvolání obviněného nesplňuje všechny obsahové náležitosti. Opis usnesení odvolacího soudu byl obviněnému doručen dne 8. 8. 2002, jeho obhájci dne 12. 8. 2002 a příslušnému státnímu zástupci dne 8. 8. 2002.

Uvedené usnesení Vrchního soudu v Olomouci napadl obviněný J. H. dne 30. 8. 2002 dovoláním, které na výzvu Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, následně dne 3. 10. 2002 doplnil.

Podaný mimořádný opravný prostředek obviněný opřel o dovolací důvody uvedené v § 265b odst. 1 písm. g) a l) tr. řádu. K uplatněnému dovolacímu důvodu podle písm. g) citovaného ustanovení obviněný uvádí, že správné hmotně právní posouzení skutku vyžaduje vést dokazování úplně, aby rozsah provedených důkazů dovolil úvahu o správné aplikaci hmotně právního předpisu. To se podle něj v předmětné trestní věci nestalo. Domnívá se, že dokazování bylo nutné zaměřit na zjištění základního východiska, tzn. zda se jednalo jen o účelovou transakci, či naopak o zcela reálný obchod, tedy o vývoz zboží do ciziny s právem na uznání odpočtu daně. Vylíčení skutku má potom podle obviněného odpovídat zjištěným důkazům a respektovat je, což se v této trestní věci nestalo.

Naplnění dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. l) tr. řádu obviněný J. H. spatřuje ve výše zmíněném odmítnutí jeho odvolání podaného proti rozsudku soudu prvního stupně. Tento úkon odvolacího soudu je podle názoru obviněného v rozporu s ustanoveními § 251 odst. 1 a § 253 odst. 3 tr. řádu. K tomu obviněný dále uvádí, že je samozřejmě věcí soudu, aby posoudil, zda podané odvolání splňuje náležitosti požadované ustanovením § 249 odst. 1 tr. řádu, avšak má za to, že pokud je alespoň v základních rysech zřejmé, kam je odvolání zaměřeno, proti čemu, proti jakým výrokům a co se soudu vytýká, mělo by být takové odvolání projednáno. Obviněný J. H. se domnívá, že i když bylo v předmětné trestní věci odvolání zpracováno ve stručnosti, nemělo být odmítnuto, neboť je z něj zřejmé, jaké výroky jsou napadány a jaké vady jsou vytýkány. Ustanovení zákona v § 249 odst. 1 tr. řádu proto bylo podle názoru obviněného dodrženo.

Závěrem podaného dovolání obviněný J. H. navrhuje, aby Nejvyšší soud České republiky (dále jen „Nejvyšší soud“) podle § 265k odst. 1 tr. řádu zrušil napadené usnesení Vrchního soudu v Olomouci a aby podle § 265l odst. 1 tr. řádu přikázal tomuto soudu věc znovu projednat a rozhodnout.

K podanému dovolání obviněného J. H. se vyjádřilo Nejvyšší státní zastupitelství. K dovolacímu důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. řádu uvedlo, že obviněný namítá nedostatečnost důkazního řízení, tedy nesprávnost skutkových závěrů, formálně uplatněný dovolací důvod tak není v souladu s jeho odůvodněním a dovolání bylo proto v této části podáno z jiného důvodu, než jaké jsou vyjmenovány v ustanovení § 265b tr. řádu. K uplatněnému dovolacímu důvodu podle § 265b odst. 1 písm. l) tr. řádu Nejvyšší státní zastupitelství uvádí, že obviněný se ke své povinnosti ve smyslu § 251 odst. 1 tr. řádu postavil značně laxně a lhostejně. Přisvědčuje proto Vrchnímu soudu v Olomouci, že skutečnosti uvedené v předmětném odvolání sice specifikují, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, nevypovídají však ničeho o konkrétních výhradách, jež obviněný vznáší. Uvedený dovolací důvod proto podle názoru Nejvyššího státního zastupitelství naplněn nebyl a v tomto rozsahu je dovolání zjevně neopodstatněné. Závěrem navrhuje podaný mimořádný opravný prostředek podle § 265i odst. 1 písm. b) a e) tr. řádu odmítnout.

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 265c tr. řádu) především zkoumal, zda dovolání obsahuje všechny obsahové a formální náležitosti, zda bylo podáno včas a oprávněnou osobou a zda poskytuje podklad pro věcné přezkoumání napadeného rozhodnutí či zda tu nejsou důvody pro odmítnutí dovolání. Přitom Nejvyšší soud dospěl k následujícím závěrům:

Podle § 265a odst. 1 tr. řádu lze dovoláním napadnout pouze pravomocné rozhodnutí soudu ve věci samé, jestliže soud rozhodl ve druhém stupni a zákon to připouští. V posuzovaném případě je napadeným rozhodnutím usnesení Vrchního soudu v Olomouci, kterým bylo odmítnuto odvolání obviněného J. H. proti rozsudku soudu prvního stupně, jímž byl uznán vinným a byl mu uložen trest

[§ 265a odst. 2 písm. h) tr. řádu]. Proti takovému druhu rozhodnutí je dovolání obecně přípustné. Dovolání podal obviněný prostřednictvím obhájce JUDr. H. A., bylo proto podáno osobou oprávněnou podle § 265d odst. 1 písm. b) a odst. 2 tr. řádu. K podání dovolání došlo u Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, dne 30. 8. 2002, tj. v místě a ve lhůtě podle § 265e tr. řádu.

V dovolání musí být dále uvedeno, z jakých důvodů je rozhodnutí napadáno, a to s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá (§ 265f odst. 1 tr. řádu). Obviněný poukazuje na důvod uvedený v § 265b odst. 1 písm. g) tr. řádu, tedy na to, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení, a dále odkázal na důvod podle § 265b odst. 1 písm. k) tr. řádu, ovšem jeho naplnění následně spatřuje v tom, že Vrchní soud v Olomouci rozhodl o odmítnutí jeho odvolání, ač tak podle jeho názoru učinit neměl. K tomu Nejvyšší soud uvádí, že dne 24. 5. 2002 nabyla účinnosti novela trestního řádu provedená zákonem č. [200/2002](#) Sb., která zaměnila a částečně doplnila text dovolacích důvodů uvedených do účinnosti zmíněné novely v § 265b odst. 1 písm. k) a l) tr. řádu. Z obsahu dovolání obviněného J. H. je potom zřejmé, že obviněný opírá svůj mimořádný opravný prostředek nikoli o důvod podle § 265b odst. 1 písm. k) nyní účinného tr. řádu, tedy po jeho novele provedené zákonem č. [200/2002](#) Sb., nýbrž ve skutečnosti o důvod podle § 265b odst. 1 písm. l) tr. řádu po této novelizaci, který je naplněn, jestliže bylo rozhodnuto o zamítnutí nebo odmítnutí řádného opravného prostředku proti rozsudku nebo usnesení uvedenému v § 265a odst. 2 písm. a) až g) tr. řádu, aniž byly splněny procesní podmínky stanovené zákonem pro takové rozhodnutí nebo byl v řízení mu předcházejícím dán důvod dovolání uvedený v písmenech a) až k) ustanovení § 265b odst. 1 tr. řádu.

V rámci konkretizace dovolacích důvodů obviněný J. H. spatřuje existenci uplatněného dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. řádu v tom, že dokazování v předmětné trestní věci nebylo zaměřeno na všechny rozhodující skutečnosti a dále, že zjištěný skutkový stav neodpovídá provedeným důkazům. Tento dovolací důvod proto podle názoru obviněného spočívá v nesprávně zjištěném skutkovém stavu.

Existenci dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. l) tr. řádu obviněný shledává v odmítnutí podaného odvolání podle § 253 odst. 3 tr. řádu odvolacím soudem, ač pro takový postup nebyly podle jeho názoru dány podmínky, neboť jím podané odvolání obsahovalo stanovené náležitosti tak, aby mohlo být věcně projednáno.

Nejvyšší soud se nejprve zaměřil na posouzení oprávněnosti uplatnění dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. l) tr. řádu. Nesprávnost rozhodnutí o odmítnutí odvolání učiněného bez splnění k tomu stanovených procesních podmínek může být úspěšně namítána prostřednictvím dovolacího důvodu podle citovaného zákonného ustanovení a protože v této části dovolání obviněného J. H. Nejvyšší soud neshledal žádný z důvodů k odmítnutí dovolání ve smyslu § 265i odst. 1 tr. řádu, přezkoumal podle § 265i odst. 3 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost napadeného usnesení Vrchního soudu v Olomouci, a to v rozsahu a ze zmíněného důvodu uvedeného v dovolání, jakož i řízení předcházející napadené části rozhodnutí. Po přezkoumání dospěl Nejvyšší soud k závěru, že v tomto rozsahu je podané dovolání důvodné. K uvedenému závěru o důvodnosti podaného dovolání dospěl Nejvyšší soud na podkladě následujících skutečností:

Z protokolu o hlavním líčení v předmětné trestní věci ze dne 7. 3. 2002 vyplývá, že ihned po vynesení

rozsudku soudem prvního stupně napadl obviněný J. H. tento rozsudek odvoláním, které blíže neodůvodnil. Dne 11. 4. 2002 obviněný převzal opis rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, sp. zn. 28 T 13/99, dne 12. 4. 2002 převzal opis tohoto rozsudku jeho obhájce.

Dne 13. 5. 2002 vyzval Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, obhájce obviněného, aby podle § 251 odst. 1 tr. řádu ve lhůtě 5 dnů zde uvedené doručil tomuto soudu řádné odůvodnění odvolání obviněného, které bude splňovat náležitosti podle § 249 odst. 1 tr. řádu, a to s poučením, že pokud nebude ve stanovené lhůtě odvolání řádně odůvodněno, bude odvolacím soudem podle § 253 odst. 3 tr. řádu odmítnuto. Výzva byla obhájci obviněného J. H. doručena dne 14. 5. 2002.

Dne 17. 5. 2002 bylo Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, doručeno faxem a následně i osobně odůvodnění odvolání obviněného. V tomto odůvodnění je uvedeno, že obviněný prostřednictvím odvolání napadá výrok o vině v odstavci 1. a 2., výrok o trestu odnětí svobody, výrok o peněžitém trestu i výrok o trestu zákazu činnosti. Dále uvádí, že namítá nejasná, ale zejména neúplná skutková zjištění, týkající se obou přezkoumávaných skutků, která mají za následek nesprávné právní posouzení věci. Podle obviněného je tím v podstatě míněno doplnění důkazního řízení tak, jak bylo požadováno v usnesení soudu prvního stupně ze dne 3. 8. 1998, a současně odkazuje i na své důkazní návrhy, které činil v průběhu hlavního líčení prostřednictvím obhájce. Závěrem písemného odůvodnění odvolání obviněný žádá o možnost doplnění konkrétních namítaných důkazních nedostatků ve lhůtě do 24. 5. 2002 a navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. a) a c) tr. řádu zrušil a aby věc byla podle § 259 odst. 1 tr. řádu vrácena soudu prvního stupně k doplnění dokazování a k novému rozhodnutí. Jak dále vyplývá ze spisu, k doplnění konkrétních namítaných důkazních nedostatků, o něž obviněný žádal v odvolání, již nedošlo.

Vrchní soud v Olomouci jako soud odvolací přezkoumal podané odvolání a dospěl k závěru, že nesplňuje náležitosti odvolání podle § 249 odst. 1 tr. řádu. Jak uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí, je zřejmé, jaké výroky jsou napadány, avšak chybí konkretizace, jaké vady jsou napadenému rozsudku, případně řízení, které mu předcházelo, vytykány. Je zde pouze nepřesně citována část ustanovení § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu, což je jen jeden z důvodů zrušení rozsudku, avšak nikoli konkretizace vad. Odvolací soud tak konstatoval, že obviněný vady svého podání neodstranil, a to ani ve lhůtě podle § 251 odst. 1 tr. řádu, ačkoli byl na důsledky vadného odvolání upozorněn, a protože tak podaný řádný opravný prostředek nesplnil náležitosti obsahu odvolání podle § 249 odst. 1 tr. řádu, odmítl ho podle § 253 odst. 3 tr. řádu.

Z trestního spisu je dále patrné, že usnesením Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 3. 8. 1998, sp. zn. 28 T 13/98, na které obviněný v odůvodnění svého odvolání odkázal, byla podle § 188 odst. 1 písm. e) tr. řádu předmětná trestní věc vrácena státnímu zástupci k došetření, přičemž v odůvodnění svého rozhodnutí soud prvního stupně poukázal na procesní pochybení spočívající v absenci poučení podle § 100 odst. 2 tr. řádu v případě celkem 7 svědků, dále poukázal na potřebu doplnění dokazování jednak výslechem obviněného J. H. k celé řadě zde naznačených bodů a jednak výslechem dalších 11 jmenovaných svědků k opět zde popsáným otázkám, případně výslechem i dalších nejmenovaných svědků, a nakonec soud poukázal i na potřebu doložení některých dalších listinných důkazů. Zmíněné usnesení soudu prvního stupně bylo následně přezkoumáno na základě stížnosti státního zástupce. Vrchní soud v Olomouci jako soud stížnostní podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu podaný opravný prostředek usnesením zamítl, avšak v odůvodnění svého rozhodnutí se zcela neztotožnil s původně požadovaným rozsahem doplnění dokazování a výrazně ho v konkrétních směrech omezil.

V průběhu hlavního líčení, jak vyplývá zejména z č. l. 601 a 652 trestního spisu, učinil obviněný prostřednictvím svého obhájce návrhy na doplnění dokazování spočívající zejména ve výslechu dalších šesti svědků a doplnění některých listinných důkazů.

Nejvyšší soud dále připomíná, že podle § 249 odst. 1 tr. řádu musí být odvolání ve lhůtě uvedené v § 248 tr. řádu nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O tom musí být oprávněné osoby poučeny. Podle § 253 odst. 3 tr. řádu pak odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Rozhodující otázkou pro posouzení, zda je v předmětné trestní věci naplněn dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. l) tr. řádu uváděný obviněným J. H., je otázka, zda v odůvodnění odvolání obviněného, které podal dne 17. 5. 2002 u Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, byly splněny všechny obsahové náležitosti odvolání podle výše citovaného § 249 odst. 1 tr. řádu či nikoli.

První z podmínek, tzn. povinnost označit výroky, ve kterých je rozsudek napadán, byla jednoznačně splněna, když obviněný označil výrok o vině v odstavci 1. a 2., výrok o trestu odnětí svobody, výrok o peněžitém trestu i výrok o trestu zákazu činnosti napadeného rozsudku, přičemž stejný názor vyjádřil v napadeném usnesení i odvolací soud.

Pokud jde o splnění podmínky druhé, obviněný namítl nejasnost a neúplnost skutkových zjištění a do jisté míry je konkretizoval odkazem na usnesení soudu prvního stupně ze dne 3. 8. 1998, sp. zn. 28 T 13/98, a na své důkazní návrhy, které činil v průběhu hlavního líčení prostřednictvím obhájce. K uvedenému Nejvyšší soud konstatuje, že se v hodnocení této části odůvodnění odvolání obviněného již s názorem Vrchního soudu v Olomouci neztotožňuje, protože obsah odvolání obviněného J. H. považuje ve smyslu § 249 odst. 1 tr. řádu za dostatečný. Odůvodnění odvolání podaného obviněným, resp. jeho obhájcem, je sice poměrně stručné a nezachází v popisu namítaných vad do přílišných podrobností, avšak přesto je z něj zřejmé, že poukazuje na neúplná skutková zjištění a dožaduje se jejich doplnění jednak formou provedení výslechu dalších svědků, které lze dále identifikovat z dříve provedených návrhů obviněného v průběhu hlavního líčení a z výše zmíněného usnesení soudu prvního stupně, a jednak formou předložení listinných důkazů. Při posuzování obsahových náležitostí odvolání je nutné zohlednit, že zákonodárce v trestním řádu nemohl explicitně stanovit, do jakých podrobností je odvolatel povinen jít v rámci specifikace namítaných vad. Proto je namístě považovat i méně detailní odvolání za podání odpovídající podmínkám podle § 249 odst. 1 tr. řádu, jestliže i přes stručnost odvolání je zřejmé, který rozsudek a v jakém rozsahu je napadán a jaké konkrétní vady (procesní, skutkové, právní atd.) jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo, vytýkány, tak aby byl zřejmý i rozsah přezkumné činnosti odvolacího soudu.

Nejvyšší soud s ohledem na obsah odvolání obviněného J. H. uzavřel, že jeho odůvodnění splňuje – byť jen minimální – obsahové požadavky stanovené trestním řádem pro tento řádný opravný prostředek a rozsah přezkumné činnosti odvolacího soudu jím byl vymezen alespoň do takové míry, že je možné odvolání meritorně projednat a zjistit, zda napadený rozsudek trpí vytýkanými vadami či nikoli.

Odvolací soud tedy nepostupoval správně, jestliže shledal podmínky pro odmítnutí odvolání obviněného J. H. podle § 253 odst. 3 tr. řádu, protože z jeho podnětu měl přezkoumat podle § 254 tr. řádu napadený rozsudek soudu prvního stupně a učinit některé z rozhodnutí předpokládaných v ustanoveních § 255 a násl. tr. řádu.

Na podkladě uvedených skutečností dospěl Nejvyšší soud k závěru, že napadeným usnesením Vrchního soudu v Olomouci bylo skutečně rozhodnuto o odmítnutí odvolání obviněného J. H. podaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, aniž byly splněny procesní podmínky stanovené zákonem v § 253 odst. 3 tr. řádu pro takové rozhodnutí. Proto po zjištění, že dovolání je v tomto směru důvodné, Nejvyšší soud podle § 265k odst. 1 tr. řádu zrušil napadené usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 24. 5. 2002, sp. zn. 1 To 56/2002, a podle § 265k odst. 2 tr. řádu i všechna další rozhodnutí na zrušené usnesení obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo jeho zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 265l odst. 1 tr. řádu pak Nejvyšší soud přikázal Vrchnímu soudu v Olomouci, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Odvolací soud tedy projedná podané odvolání obviněného, z jeho podnětu přezkoumá napadený rozsudek soudu prvního stupně a následně o odvolání rozhodne.

V odvolacím řízení je odvolací soud vázán právním názorem Nejvyššího soudu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 265s odst. 1 tr. řádu) a je povinen respektovat zákaz reformationis in peius (§ 265s odst. 2 tr. řádu).

K druhému dovolacímu důvodu, který obviněný ve svém dovolání uplatnil, tj. důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. řádu, Nejvyšší soud uvádí, že posouzení jeho oprávněnosti nepřichází v úvahu, neboť napadené rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci o odmítnutí odvolání muselo být zrušeno vzhledem k existenci dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. l) tr. řádu. Navíc odvolací soud se zatím vůbec nezabýval správností právního posouzení skutku ani jiného hmotně právního posouzení v předmětné věci, tudíž v dovolacím řízení nebylo možné toto posouzení přezkoumávat. Proto Nejvyšší soud přikázal odvolacímu soudu, aby podaný řádný opravný prostředek věcně projednal, a v rámci tohoto postupu bude v odvolacím řízení proveden přezkum rozsudku soudu prvního stupně a řízení mu předcházejícího i z těch hledisek, která jsou částečně předmětem dovolacích námitek obviněného.

Protože vady napadeného rozhodnutí vytknuté dovoláním a zjištěné Nejvyšším soudem nebylo možné odstranit ve veřejném zasedání v řízení o dovolání, Nejvyšší soud podle § 265r odst. 1 písm. b) tr. řádu učinil toto rozhodnutí v neveřejném zasedání.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nezbytná cesta](#)
- [Nepominutelný dědic](#)
- [Náhrada škody zaměstnancem](#)

- [Likvidace dědictví](#)
- [Jistota](#)
- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)